

FITXA IDENTIFICATIVA**Dades de l'Assignatura**

Codi	35075
Nom	Tècniques d'anàlisi criminal
Cicle	Grau
Crèdits ECTS	6.0
Curs acadèmic	2023 - 2024

Titulació/titulacions

Titulació	Centre	Curs	Període
1302 - Grau de Criminologia	Facultat de Dret	2	Segon quadrimestre
1923 - Programa Doble Titulación Derecho-Criminología	Facultat de Dret	2	Segon quadrimestre

Matèries

Titulació	Matèria	Caràcter
1302 - Grau de Criminologia	15 - Tècniques Criminalístiques	Obligatòria
1923 - Programa Doble Titulación Derecho-Criminología	3 - Assignatures obligatòries de segon curs	Obligatòria

Coordinació

Nom	Departament
GARCIA PEREZ, MIGUEL ANGEL	194 - Genètica
PIQUERAS GARCIA, CARMEN	315 - Química Física

RESUM

L'assignatura de "Tècniques d'anàlisi criminal" preten apropar al professional en criminologia al laboratori, on en moltes ocasions, es realitzen anàlisis, ja siguin químic-toxicològics o amb materials biològics, que permeten ajudar a l'aclariment i de vegades a la confirmació dels fets d'un delictes.

La comprensió no només del llenguatge sinó a més de la base científica de les diferents tècniques que s'utilitzen en el laboratori és una de les prioritats de l'assignatura, i un dels objectius que es pretén és que l'alumne sigui capaç de conèixer les aplicacions que tenen en criminologia.

L'avanç de les tècniques físico-químiques, genètiques, bioquímiques i de biologia molecular dels últims 60 anys, així com el coneixement del genoma humà han permès, amb l'aplicació i l'adaptació a les peculiaritats que presenten les mostres recollides al lloc del delict, que tota aquesta tecnologia s'haja ficat al servei dels laboratoris on la policia científica, treballa amb uns mitjans que els permet obtenir informació de materials biològics (pèls, semen, saliva, sang ...) o químics (drogues, explosius, verins, estupefaents ...).

CONEIXEMENTS PREVIS

Relació amb altres assignatures de la mateixa titulació

No heu especificat les restriccions de matrícula amb altres assignatures del pla d'estudis.

Altres tipus de requisits

COMPETÈNCIES

1302 - Grau de Criminologia

- Saber discernir l'adequació de sol·licitar determinades proves forenses. G: 1, 9 i E: 4, 12, 22.
- Conèixer amb propietat els conceptes usats en els laboratoris forenses i en els informes pericials.
G : 1 i E : 4 , 1 1 , 1 2 , 1 4 .

RESULTATS DE L'APRENTATGE

L'assignatura està orientada a que l'alumne adquireisca, com a resultat de l'aprenentatge, les següents competències:

- Saber discernir sobre l'adequació de demanar determinades proves forenses.
- Conèixer amb propietat els conceptes emprats als laboratoris forenses i en els informes pericials.
- Saber col·laborar amb un expert en la realització de proves pericials en l'àmbit dels laboratoris químics, toxicològics i de biologia molecular.
- Conèixer la metodologia i Tècniques Instrumentals emprades en els laboratoris forenses en la identificació i valoració d'evidències.

DESCRIPCIÓ DE CONTINGUTS

1. LADN, molécula portadora del material hereditari

Definició de gen

Propietats Bioquímiques i Estructurals de IADN

Els gens són als cromosomes

Que ens ofereix l'ADN? estàndard Daubert

2. Flux de la informació genètica

Replicació de IADN

Dogma central de la biologia molecular (un gen, una proteïna)

Transcripció i Traducció

Variabilitat en les proteïnes

3. Fonts d'ADN en aplicacions forenses. Recollida i processament de mostres biològiques

On trobem ADN?

Principals fonts d'ADN en aplicacions forenses

Diferents tipus d'ADN i les seves aplicacions forenses

Mostres biològiques. Recollida i processat

Manipulació d'ADN al laboratori

4. Lleis bàsiques de l'herència

Un gen, un locus, diversos al·lels

Lleis bàsiques de l'herència: Mendel i els seus pèsols

Càlcul de la probabilitat de transmetre un caràcter

Interpretació d'un pedigrí

Patrons bàsics d'herència

Predicció de trets físics i psíquics

5. Variabilitat genètica en les poblacions

On trobar variabilitat genètica

Tipus de marcadors d'ADN

Herència dels marcadors genètics

ADN mitocondrial

Marcadors i anàlisi probabilístic.

6. Tècniques de detecció i anàlisi d'àcids nucleics i proteïnes

Reacció en cadena de la polimerasa (PCR)

Emprenta genètica mitjançant PCR

Tècniques immunològiques per a la detecció de proteïnes i altres substàncies.

Electroforesi de proteïnes

7. Tècniques físiques i electroquímiques

Tècniques físiques: mesures de massa i volum.

Fonts de llum forense.

Microscopies.

Detecció d'elements radioactius.

Tècniques electroquímiques: mesura del pH i conductivitat.

8. Identificació d'elements químics tòxics.

Tècniques d'espectroscòpia atòmica: Emissió, Absorció i fluorescència Atòmiques, per a identificació i quantificació d'elements químics tòxics.

9. Identificació de drogues estupefaents i substàncies tòxiques (I)

Tècniques d'espectroscòpia molecular: Absorció Ultravioleta-Visible, Emissió de Fluorescència, Absorció Infraroja i Dispersió Raman, per a identificació i valoració de drogues estupefaents i substàncies tòxiques.

10. Identificació de drogues estupefaents i substàncies tòxiques (II)

Tècniques de separació: Electroforesi, Cromatografies, Espectrometria de Mobilitat Iònica i Espectrometria de Masses, per a identificació i valoració de drogues estupefaents i substàncies tòxiques.

11. El Laboratori de Tècniques Instrumentals

En aquesta sessió es pretén donar una visió de conjunt de les tècniques descrites en les classes teòriques, des de les electroquímiques com a mesura del pH i conductivitat, passant per les de separació com l'electroforesi i les d'espectroscòpia. Es familiaritza a l'estudiant amb el maneig de l'instrumental de diverses espectroscòpies com són l'absorció atòmica, la fluorescència molecular i l'absorció UV-Vis. Els estudiants també utilitzaran diferents tipus de llums forenses, així com detectors de radioactivitat.

12. El laboratori de Genètica Molecular I: Introducció

Familiarització amb un laboratori de Genètica Molecular.

Manipulació de microvolums, maneig del material, explicació i ús dels aparells bàsics.

13. El laboratori de Genètica Molecular II. Marcadors bioquímics i genètics en la identificació de persones

Ús de marcadors bioquímics i genètics en la identificació de persones: Al llarg d'aquestes tres sessions es pretén familiaritzar els estudiants amb algunes tècniques bioquímiques i genètiques que permeten detectar la variabilitat en les poblacions humanes i la seva aplicació en la identificació de persones. En elles es pretén que els estudiants, a partir d'una sèrie d'evidències experimentals, siguin capaços de determinar la identitat d'una de les mostres problema que serà presa a l'atzar entre els estudiants assistents a les pràctiques.

Cada estudiant haurà aïllar el seu propi ADN i emprar-lo per determinar el seu sexe genètic (els seus cromosomes sexuals) i la seva genotip per a un polimorfisme VNTR (Número Variable de Repeticions en Tàndem).

Conjuntament amb la informació que s'obtindrà mitjançant tècniques immunològiques del seu grup sanguini, es determinarà la identitat d'una mostra problema.

VOLUM DE TREBALL

ACTIVITAT	Hores	% Presencial
Classes de teoria	40,00	100
Pràctiques en laboratori	20,00	100
Elaboració de treballs en grup	10,00	0
Estudi i treball autònom	30,00	0
Preparació de classes de teoria	40,00	0
Preparació de classes pràctiques i de problemes	10,00	0
TOTAL	150,00	

METODOLOGIA DOCENT**Metodologia docente**

El desenvolupament de l'assignatura s'estructura en una sessió setmanal de 2 hores i 30 minuts de durada i 5 sessions de laboratori que es repartiran al llarg del curs.

En les sessions setmanals en aula, s'emprarà principalment la lliçó magistral, el que permetrà incidir en els aspectes més importants de cada tema. En aquestes sessions es fomentarà el model participatiu tractant de fomentar la participació dels estudiants mitjançant la intercalació al llarg de les sessions de qüestions curtes relacionades amb la matèria.

En les sessions de laboratori dels alumnes entraran en contacte amb la metodologia emprada en els laboratoris forenses al mateix temps que consolidaran els coneixements adquirits en les sessions teòriques.

Finalment, l'estudi individual per part dels estudiants serà emprat per a la consolidació dels coneixements adquirits i serà avaluat mitjançant una prova escrita.

Opcionalment i en la mesura que siga possible es programarà l'assistència a conferències i seminaris de temes relatius a l'assignatura.

AVALUACIÓ

L'avaluació de l'aprenentatge es realitzarà valorant diferents aspectes. La nota final de l'assignatura es calcularà en funció de la qualificació obtinguda en les següents parts:

Part A: El 70% de la nota final correspondrà a una prova escrita que es realitzarà al final del curs.

Part B: Un 30% de la nota correspondrà a l'avaluació de la part de pràctiques de laboratori. En aquest bloc s'avaluarà l'assistència a les sessions de laboratori i l'actitud de l'estudiant durant les mateixes (30% del bloc). Els coneixements adquirits s'avaluaran (70% del bloc) amb la presentació d'una memòria que discuteixi els resultats obtinguts durant les sessions pràctiques.

Cal assenyalar que l'assistència a les sessions de laboratori és imprescindible per aprovar l'assignatura.

Adicionalment, en l'últim tram del curs i de manera voluntària els estudiants podran preparar un treball escrit, un seminari o altres activitats proposades sempre pels professors responsables, sobre temàtiques relacionades amb l'assignatura segons establisquen els professors responsables (Part C). Aquests treballs podran aportar en conjunt fins a 1 punt addicional en total a la nota final. Els treballs s'entregaran a través de l'Aula Virtual en la tasca creada a aquest efecte. Aquests treballs podran ser revisats amb les utilitats contra el plagi de la Universitat i podran ser penalitzats segons el nivell de plagi del treball.

Per a superar l'assignatura serà necessari obtindre una nota global superior a 5/10 entre les parts A(70%) i B(30%), amb una nota mínima de 4,5/10 en la part A i de 5/10 en la part B. Els alumnes que no superen l'assignatura en la primera convocatòria del curs, guardaran la nota de la part aprovada (A o B), si és el cas, així com de la part C per a la segona convocatòria.

En cas de no aprovar l'assignatura, únicament es guardarà, si així ho desitja l'estudiant, la qualificació obtinguda en la part B, fins a un màxim de tres cursos acadèmics següents al de la realització de les pràctiques de laboratori.

Aquells estudiants que no siguen avaluats en alguna de les parts A i B, figuraran en les actes com a NO PRESENTAT.

REFERÈNCIES

Bàsiques

- Lorente, JA (2004). Un detective llamado ADN: tras las huellas de criminales, desaparecidos y personajes históricos. Ed. Temas de Hoy. ISBN: 84-846-0386-5
- Valls, O y Del Castillo, B (1998). Técnicas instrumentales en Farmacia y Ciencias de la Salud Ediciones Piros. Barcelona. ISBN: 84-853-2515-X
- Matthewu E. Jholl (2009). Química e investigación criminal. Una perspectiva de la ciencia forense. Editorial Reverté. Barcelona. ISBN: 978-84-291-5512-9.
- Siegel, Jay A., Mirakovits, Kathy (2010). Forensic Science: the basics (second edition). CRC Press. Taylor and Francis Group. ISBN 978-1-4200-8902-8.
- Müller-Esterl, W. (2008) Bioquímica: Fundamentos para Medicina y Ciencias de la vida Editorial Reverté, Barcelona. ISBN 978-84-291-7393-2
- Francesc Mestres (2022) De generació en generació. Com rebem i transmetem els gens. UB edicions. 978-84-9168-786-3. <https://www.edicions.ub.edu/ficha.aspx?cod=14094>
- Francisco Antón Barberá, Juan Vicente de Luis Turégano (2012). POLICÍA CIENTÍFICA 2 VOLS. 5ª EDICIÓN. Ed. Tirant lo Blanch. Ciencia Policial. ISBN 978-8490046531
- DNA from the beginning: <http://www.dnaftb.org>

Complementàries

- Pascual, L. i Moltó, MD (1999) Però, què és això de la Genètica?. Universitat de València. ISBN: 84-370-4157-0.
- Klug WS; Cummings MR; Spencer CA; Palladino MA (2013). Conceptos de Genética. Pearson Education. ISBN-9788415552499 (accesible en castellano desde trobes.uv.es)
- Pierce, B (2016) Genética: Un enfoque conceptual Panamericana ISBN-10: 8498353920 (accesible en castellano desde trobes.uv.es).
- Butler, J. M. (2010). Fundamentals of forensic DNA typing: Biology, technology, and genetics of STR markers. Elsevier Science and Technology Books. Burlington (MA). U.S.A.
- Goodwin, W, Linacre, A y Hadi, S (2011). An introduction to Forensic Genetics. Essentials of Forensic Science. 2 Ed. John Wiley and Sons Ltd. ISBN: 9781119957614
- Herrero S, Ivorra JL, García-Sogo M, Martínez-Cortina, C. 2008. Biochemistry and molecular biology techniques for person characterization. BAMBED 18; 347-353
- Buckleton, J. (2016). Forensic DNA evidence interpretation. 2nd ed. Boca Raton: CRC Press, Taylor & Francis Group
- Houck, M. M. and Siegel, J. A. (2015). Fundamentals of forensic science. Academic Press. Burlington (MA). U.S.A.

- Li, R. (2015). Forensic Biology. 2nd ed. Boca Raton, FL : CRC Press
- Primorac, D. and Schanfield, M. (ed.) (2014). Forensic DNA applications. An interdisciplinary perspective. CRC Press. Boca Raton (FL).
- Klaassen, Curtis D., Watkins III, John B. (2005). CASARETT Y DOULL: FUNDAMENTOS DE TOXICOLOGÍA. Ed. McGraw-Hill. 2005. ISBN: 8448605349
- Skoog, Douglas A. and Leary, James J. (2000). PRINCIPIOS DE ANÁLISIS INSTRUMENTAL. Editorial: MCGRAW-HILL. Año de edición: 2000. ISBN: 978-84-481-2775-6
- Francis Rouessac (2003). ANÁLISIS QUÍMICO: MÉTODOS Y TÉCNICAS INSTRUMENTALES MODERNAS. McGraw-Hill / Interamericana De España, S.A. 5ª Ed. ISBN: 9788448137854
- International Society for Forensic Genetics: www.isfg.org
- DNAi.org (DNA interactive): <http://www.dnai.org/index.htm>